

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4502

гр. Варна, 20.12.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, VI СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Атанас В. Славов

като разгледа докладваното от Атанас В. Славов Гражданско дело № 20213100102613 по описа за 2021 година

Производството е с правно основание чл.140 от ГПК.

Г. П. С. с ЕГН:***** и постоянен адрес гр. Велико Търново, ул. „Димитър Благоев“ № 19, вх. В, ет.5, ап.15, чрез адвокат А.Г. П. с адрес гр. Велико Търново, ул. „Хан Аспарух“ № 5, ет.1 и съдебен адрес: гр. Велико Търново, ул. „Хан Аспарух“ № 5 ПРОТИВ ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ с адрес: 1061 София, бул. "Витоша" №2, ОКРЪЖЕН СЪД ВЕЛИКО ТЪРНОВО с адрес: гр. Велико Търново, ул. Васил Левски № 16, АПЕЛАТИВЕН СЪД ВЕЛИКО ТЪРНОВО с адрес: гр. Велико Търново, ул. Васил Левски № 16 и ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД с адрес: гр. София 1000, бул. "Витоша" 2 на основание на иска: чл. 2"б" от ЗОДВ и цена на иска: 60 000лв.

В исковата си молба ищеца твърди, че с Решение № 46/20.10.2020 год. по НД № 157/2020г. на ВКС приключило образуваното него наказателно производство. Със заявление от 10.03.2021 год. ищеца е поискал определяне на обезщетение заради нарушаване на правото му, делото да бъде разгледано в разумен срок. В резултат на подаденото и Заместник-министърът на правосъдието му е предложил обезщетение в размер на 2100 лв. Ищеца не е приел така предложеното споразумение, тъй като счита предложеното обезщетение за силно занижено и несправедливо по отношение на претърпените неимуществени вреди, от една страна, а от друга, не е съгласен с част от изводите в констативния протокол.

В исковата си молба ищеца твърди, че наказателното производство

против него е започнало с Постановление от 05.04.2006г. по пр.пр. № 539/2005 год. по описа на Окръжна прокуратура Велико Търново и е приключило на 20.10.2020 год. с цитираното по горе решение на ВКС.

Общата продължителност на производството е 14 години, 6 месеца и 15 дни, според ищеца, противно на това отразено в констативния протокол, в който е отразен продължителност 8 години, 9 месеца и 7 дни, което ищеца оспорва категорично.

В протокола периодът е намален защото от общата продължителност се изключва времето, през което досъдебното производство е било прекратено и против ищеца не е имало повдигнато обвинение. При определяне на разумния характер на времетраенето на производството, следва да се преценява следните обстоятелствата:

Първия е фактическа и правна сложност на делото.

В случая, макар, че делото се отличава с голям обем, то неговата правна и фактическа сложност не е висока. От друга страна лошото качество на разследването по това дело е в пряка причинно-следствена връзка с продължителността на производството. От общо повдигнати 27 обвинения ищеца е признат за виновен по само 14 от тях.

Второ, делото е било прекратено, поради недоказаност на обвинението на досъдебна фаза за период от 3 години, 6 месеца и 18 дни.

Ищеца твърди, че прекратяването на практика е забавило окончателния съдебен акт, с оглед на последвалото му възобновяване и приключване с осъдителна присъда, което води до извод Постановлението за прекратяването е било незаконосъобразно и неправилно и следва разумността на срока на производството и размера на обезщетението за забавено правосъдие .

Ищеца твърди, че налице пряка причинно-следствена връзка между прекратяването на производството и неговата обща продължителност.

Подсъдимия не е станал причина за отлагане или забавяне на делото в неговата досъдебна и съдебна фаза.

По отношение на констатациите за продължителността на производството в неговата съдебна фаза, не оспорва направените в констативния протокол на Инспектората към Висшия съдебен съвет констатации.

Моли съда, да постанови решение, с което осъди ответниците : ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, ОКРЪЖЕН СЪД ВЕЛИКО ТЪРНОВО, АПЕЛАТИВЕН СЪД ВЕЛИКО ТЪРНОВО и ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД да заплатят солидарно на ищеца, сумата от 60 000 лв., представляващи обезщетение за причинени неимуществени вреди, поради нарушаване на правото на ищеца за гледане на делото му в разумен срок.

С исковата молба са направени доказателствени искания и се представени

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба ОП – Варна.

С отговора е направено възражение за неподсъдност на спора пред Окръжен съд - Варна.

Претенцията е процесуално недопустима, тъй като не може да се направи извод, че процедурата по Глава III а от ЗСВ е приключила.

Оспорва иска като неоснователен с оглед разпоредбата на чл. 60 е, ал. 1, т. 3 от ЗСВ „подсъдимият е бил обезщетен за неразумния срок на наказателното производство чрез изрично и измеримо намаляване на наложеното му наказание от компетентния съд. В този смисъл са мотивите изложени в съдебните актове на Апелативен съд Велико Търново и Върховен касационен съд на Република България.

Предвид горното и съгласно практиката на ЕСПЧ ищецът не може да претендира обезщетение на основание нарушение на чл. 6 от ЕКЗПЧОС./В този смисъл е решение от 09.07.2013 г. на ЕСПЧ по делото на Г.М.Б. срещу България, по жалба № 49502/2008 г.; Бек срещу Белгия; Хаджийски и Илиев срещу България; Бочев срещу България/.

Оспорва исковата претенция и по отношение на нейната основателност. Оспорва твърдението, че продължителност на периода е повече от 8 години, 9 месеца и 7 дни. Твърди, че делото е с фактическа и правна сложност.

Твърди, че ищеца не е изживял болки и страдания, които да се отличават с по-висок интензитет от нормалния. Поради това за тях не би следвало да се търси обезщетение, а размерът на търсеното е изключително прекомерен и завишен. Оспорва размера на претендираното обезщетение за причинени неимуществени вреди като прекомерен, несъобразен с

разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД. Претенцията на ищеца е изключително завишена и не съответства на претендираните вреди и на икономическия стандарт в Р България

По изложените по-горе съображения моли съда да отхвърлите изцяло предявеният иск.

Противопоставя се на искането да се извърши съдебно-психиатрична експертиза, тъй като в исковата молба не са изложени фактически твърдения за психическото, състояние на ищеца - към момента на образуването на досъдебното производство, към датите, когато е бил разпитван по делото, към тази на привличането му към наказателна отговорност и в съдебната фаза на делото.

Представени са писмени доказателства.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор на исковата от Върховен касационен съд на Република България (ВКС).

Оспорва предявените искове, като счита същите за допустими, но за изцяло неоснователни, относно цялостното забавяне при произнасянето от всички съдебни инстанции.

В отговора се твърди, че закона не дава легално определение на понятие „разумен срок“. Практиката на ЕСПЧ и на националните съдилища въвеждат условни критерии. Срокът за произнасяне на съдебната инстанция се обосновава от сложността на делото в неговия фактически и правен контекст, от поведението на страните и други обективни условия.

В отговора се твърди, че от общата продължителност на процесното производство следва да бъдат изключени два времеви периода - с продължителност от 3 години, 6 месеца и 18 дни, през който досъдебното производство срещу ищеца е било прекратено. Времето преди 13.01.2012 год., когато му е предявено постановлението от 05.01.2012 г. за привличане на обвиняем. В оглед на това относима продължителност на процесното производство възлиза на около 8 години и 9 месеца.

Ответника твърди, че производството е било със значителна фактическа и правна сложност.

В отговора се твърди, че процесуалното поведение на ищеца не е оказало влияние върху продължителността на производството, но факта, че

против ищеца са повдигнато обвинение в 29 пункта, е оказало влияние, както и множеството събрани доказателства.

Ответника твърди, че от исковия период следва да бъде изключено времето, през което делото фактически не е било на разположение на ВКС.

Моли съда да вземе предвид обстоятелството, че касационното производство се е развило в условията на национална и световна пандемия, която продължава дори и към настоящия момент и да отчете и свръх натовареността на ВКС и отговорността с която е натоварен, действайки като последна инстанция.

По отношение на размер на вредите, се твърди, че ищеца не е изложил в исковата си молба никакви факти или обосновани твърдения, от които може да се направи извод за причинени преки неимуществени вреди, които да са следствие от незаконосъобразни действия на ответниците.

Оспорва като предявения иск в размер на 60 000 лева, като прекомерно завишен, и несъобразен с икономическото обстановка в страната.

Оспорва съдържанието на амбулаторен лист № 142 от 06.10.2021 год.

Моли съда да отхвърлите предявените искове като неоснователни.

Претендира разноски от страна на ВКС, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от ответника Апелативен съд - Велико Търново, с който оспорва предявения иск като недопустим и неоснователен.

Оспорва твърденията на ищеца в насока, че общата продължителност на наказателното производство е в рамките на 14 години, 6 месеца и 15 дни. Началният момент на релевантния период в случая следва да бъде датата, на която постановлението за привличане в качеството на обвиняем е било предявено на ищеца — 13.01.2012 год.

Не са налице основание при преценката за общата продължителност на наказателното производство да бъде включен и периодът от 29.08.2007 год. до 02.02.2011 год. Този период е ирелевантен при преценката, която съдът дължи по предявения в настоящото производство иск,

При определянето на разумния срок за разглеждане на едно дело следва

да се търси баланс между бързината на производството и вземането на всички необходими мерки за разкриване на обективната истина и за гарантиране на процесуалните права на лицата, привлечени към наказателна отговорност.

Ответника твърди, че за ищеца не са настъпили никакви неимуществени вреди вследствие продължителността на съдебния процес.

Моли съда да отхвърли предявения иск по отношение на Апелативен съд - Велико Търново като неоснователен и недоказан.

Ответника оспорва претендираното обезщетение и по размер, като счита същото за прекомерно завишено спрямо твърдените вреди и ако съдът не възприеме изложеното в горните пунктове и да уважи предявения иск, като при определяне размера на дължимото обезщетение да вземете предвид подробно изложените обстоятелства.

По доказателствените искания на ищеца:

Противопоставя се на искането за приемане като писмено доказателство на Амбулаторен лист № 142/06.10.2021 год., тъй като същият е несъотносим към правния спор.

Противопоставя се на допускането на съдебно-психиатрична експертиза, тъй като ищеца не е изложил в исковата си молба фактически твърдения да е претърпял психични страдания, които да са довели до влошаване на психичното му здраве или по друг начин да са се отразили па здравословното му състояние. Независимо от това за повечето въпроси не се изискват специални знания на вещо лице.

В срока по чл.131от ГПК е постъпил отговор от ответника ОКРЪЖЕН СЪД ВЕЛИКО ТЪРНОВО, с който оспорва предявения иск като неоснователен поради противоречие с материално-правните разпоредби, както и за недоказан.

В Отговора се твърди, че относимия период е с продължителност от 8 години, 9 месеца и 7 дни, както е постановил и Инспектората към ВСС. В този смисъл е практиката на ВКС в Решение № 122 от 28.10.2020 г. по гр. д. № 611/2020 г., Г. К., III г.о. на ВКС /

Отговорността на държавата по чл. 26, ал. 1 от ЗОДОВ е обективна, но може да бъде ангажирана само при наличието на всички предпоставки, а именно: да е налице нарушаване на правото на страната за разглеждане на

делото ѝ в разумен срок и от това да са настъпили вреди, като те подлежат на доказване и трябва да бъде установена причинно-следствената връзка между настъпилите вреди и установеното нарушение на правото на страната за разглеждане на делото в разумен срок.

В отговора се твърди, че правната и фактическа сложност на делото е висока делото се отличава с голям обем.

Оспорва твърдението на ищеца, че събирането на част от доказателствата е било ненужно, доколкото същият е бил оправдан по част от повдигнатите обвинения, с оглед задължението на съда да разкрие обективната истина.

При установената фактическа и правна сложност на делото, според ответника не е налице нарушаване правото на ищеца за разглеждане на делото в разумен срок.

Ответника твърди, че макар общият срок на производството да е привидно продължителен, то автоматично не означава, че е бил неразумен.

Алтернативно дори и съда да приеме има установено нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, то не са налице вреди настъпили в следствие на твърдяното нарушение.

В този смисъл претендираната сумата от 60 000 лева. е прекомерно завишена

Възразявам против искането за допускане на съдебнопсихиатрична експертиза.

Възразява за допускането до разпит на двама свидетели при режим на довеждане, тъй като ищеца не е посочил за какви обстоятелствата, ще установяват исканите свидетели.

Моли съда да отхвърли като неоснователен и недоказан предявения иск.

За да се произнесе, съдът съобразни следното:

Правната квалификация на предявените иски е чл. 2б, ал. 1 ЗОДОВ.

Исковите са предявени при условията на чл. 8, § 2 от ГОР на ЗИД на ЗОДОВ (ДВ бр. 98 /2012 г., в сила от 14.12.2012 г.) вр. чл. 60а и сл. ЗСВ.

По допустимостта на иска.

Съдът намира, така предявения иск за допустим, тъй е и осъществена

административната процедура, на споразумение не е постигнато.

По силата на чл.2 б от ЗОДОВ, Държавата отговаря за вреди причинени на гражданите вреди, от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по [чл. 6 § 1 от КОНВЕНЦИЯ за защита на правата на човека и основните свободи](#), като претенцията за обезщетение, съгласно [чл. 8, ал. 1 от 3.](#), се разглежда по този закон и реда на ГПК.

Съгласно правилата на чл.154 от ГПК при разпределяне на доказателствената тежест съдът, следва да укаже на ищеца, че в негова тежест е да докаже с всички допустими от закона доказателствени средства, факта на причинената вреда, преживените болки и страдания вследствие на нея.

В тежест на ответника съдът възлага да докаже, всички въведени правоизключващи и правопогасяващи факти.

Представените от ищеца и ответника писмени доказателства са необходими, съотнесими и допустими и следва да се допуснат като такива.

Ищеца е поискал допускане на СПЕ. С исковата молба ищеца не е заявил като вреда настъпила от непозволеното увреждане психическо заболяване. В този смисъл и искането за допускане на такава експертиза се явява несъотнесима и към правния спор, поради и което съдът следва да я остави без уважение.

Съдът следва да изиска и приложи по делото НОХД № 258/2016 г. на Окръжен съд - Велико Търново.

Съдът след да допусне в полза на ищеца при режим на довеждане двама свидетели, за установяване на искани в исковата молба факти и обстоятелства.

Производството по делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание. На страните по делото следва да бъде дадена възможност, в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящото определение, да изразят писмено становище по доклада на иска, като на ищеца се връчи препис от писмения отговор на ответниците.

С оглед на горното и на осн. чл. 140, ал.3 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ОБЯВЯВА на страните следния проект за доклад:

Предявен иск, с правно основание чл. 2б от ЗОДОВ, иск за обезщетение за имуществени вреди причинени на ищеца, от нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок по чл. 6 § 1 от КОНВЕНЦИЯ за защита на правата на човека и основните свободи по НОХД № 258/2016 г. на Окръжен съд - Велико Търново.

Предвид изразеното от страните становище, съдът намира, че не са налице права и обстоятелства, които се признават съобразно разпоредбата на чл. 146, ал.1, т.3 ГПК.

Предвид изразеното от страните становище, съдът намира, че не са налице обстоятелства, които не се нуждаят от доказване съобразно разпоредбата на чл. 146, ал.1 т.4 ГПК:

На осн. чл. 146, ал.1, т.5 ГПК, УКАЗВА на ищеца, че в е в негова тежест да докаже фактите и обстоятелството посочени към мотивите на определението.

На осн. чл. 146, ал.1, т.5 ГПК, УКАЗВА на ответника, че в негова тежест е да установи всички наведени от него право-изключващи и право-погасяващи възражения по иска, от които черпи благоприятни за себе си последици.

ДОПУСКА като писмени доказателства по делото приложените към исковата молба и отговорите. По тяхното приемане съдът ще се произнесе в открито съдено заседание и по отношение на Амбулаторен лист № 142/06.10.2021 год.

ДОПУСКА при режим на довеждане в полза на ищеца двама свидетели, с показанията, на които ще установява вида и характера на причинената вреда.

ДА СЕ ИЗИСКА И ПРИЛОЖИ по делото НОХД № 258/2016 год. на Окръжен съд - Велико Търново.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ като НЕОСНОВАТЕЛНО искането на ищеца допускане по делото на СЪДЕБНО ПСИХИАТРИЧНА ЕКСПЕРТИЗА /

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 09.03.2022 год. от 15.00 часа, за която дата и час да се призоват страните. На същите да се връчи препис от настоящото определение, което съдържа проекта за доклад, като на ищеца се връчат и

преписи от писмените отговори на ответниците.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните, в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящото определение, да изразят писмено становище по доклада на иска.

ПРИКАНВА страните към постигане на споразумение, като разяснява, че сключването на спогодба е доброволен способ за уреждането на спора, който има преимущество пред спорното производство, като при постигане на спогодба заплатената от ищеца държавна такса се връща в половин размер.

НАСОЧВА страните към МЕДИАЦИЯ като алтернативен способ за разрешаване на спорове, на основание чл.140 ал.2 ГПК и чл.11 ал.2 Закона за медиацията

РАЗЯСНЯВА, че медиатора може да съдейства на страните за доброволното разрешаване на спора им, който да приключи с постигане на споразумение, одобрено от съда. Освен това, чрез медиацията страните могат да разрешат и други свои конфликтни отношения, извън предмета на съдебния спор и да постигнат и по тях споразумение.

Медиацията може да бъде осъществена в ЦЕНТЪР ЗА МЕДИАЦИЯ към Окръжен съд - Варна, адрес гр.Варна ул.,„Ангел Кънчев" № 12, ет.4 /сградата, в която се помещава СИС при ВРС/, без заплащане на такси.

За участие в медиация страните могат да се обърнат към координатора за ВОС: Нора Великова - ет. 4, стая 419, на тел. 052 62 33 62, както и на e-mail: mediation@vos.bg.

За предприемане действия по започване на процедура по медиация следва да уведомят съда.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____